శీలమా? అదియేమి?

అనామకుడు

విశాలాక్షి స్త్రీ.

మనుష్యులందు స్త్రీ పురుష భేదమున్నది.

ఈ స్త్రీ పురుష విభేదము దైవదత్తము. దైవదత్తమని రాసినాడు. వీడు దేవుని నమ్మువాడనుకున్న అది సత్యము కాదు. నాకు దేవుని యందు నమ్మకము లేదు. అసలీ పురాణములు నాకు ప్రమాణములు కావు. మరి పై వాక్యములోని దేవుడెక్కడ నుండి వచ్చెను?

అది భాషలోని చమత్కారము. మనిషి మనసునందొక భావముదయించును. అది మరొక మనిషికి చెప్పవలెను. అటుల చెప్పుట కుపయోగించు సంజ్ఞ భాష. ఈ భాషకి స్పష్టత ముఖ్యము. అది విన్నవారికో, చదివిన వారికో అర్థము కావలెను. అందరికి అర్థమగునటుల మాటలాడవలెనన్న లోక విరుద్ధమగు పద ప్రయోగము చేయరాదు. ఒక కథను రాసెడు వాడు జనసామాన్యములో వాడుకలోనున్న మాటలను వాడవలెను.

మనదొక జాతి. కొన్నివేల సంవత్సరములుగ కొన్ని ఆలోచనలు, ఆచారములు మనకంటినవి. మనలో నాటుకున్నవి. అటుల నాటుకున్న ఒక భావమే దైవము. అది యటుండనిమ్ము.

పురుషులందు స్త్రీ పురుష విభేదమున్నది.

విశాలాక్షి స్త్రీ.

ఆమెకొక అన్న కలదు. ఆమె కన్న ఇరువది సంవత్సరములు పెద్ద. కొన్ని సంసారము లింతియే. నడుమ చాల సంవత్సరములు పిల్లలు పుట్టరు. పుట్టిపోదురు. విశాలాక్షి తండ్రి ఆమె జననమునకు ముందే చనిపోయెను. తల్లి జన్మ నిచ్చి మరణించెను. విశాలాక్షిని పెంచి ఇరువది రెండు సంవత్సరముల యువతిని చేసినదిజానకి.

జానకి విశాలాక్షికి వదినె. రామచంద్రునకు భార్య. ఆ దంపతులకొక కొడుకు కలదు. పేరు రంగనాధము. విశాలాక్షికన్న రెండు సంవత్సరములు చిన్న.

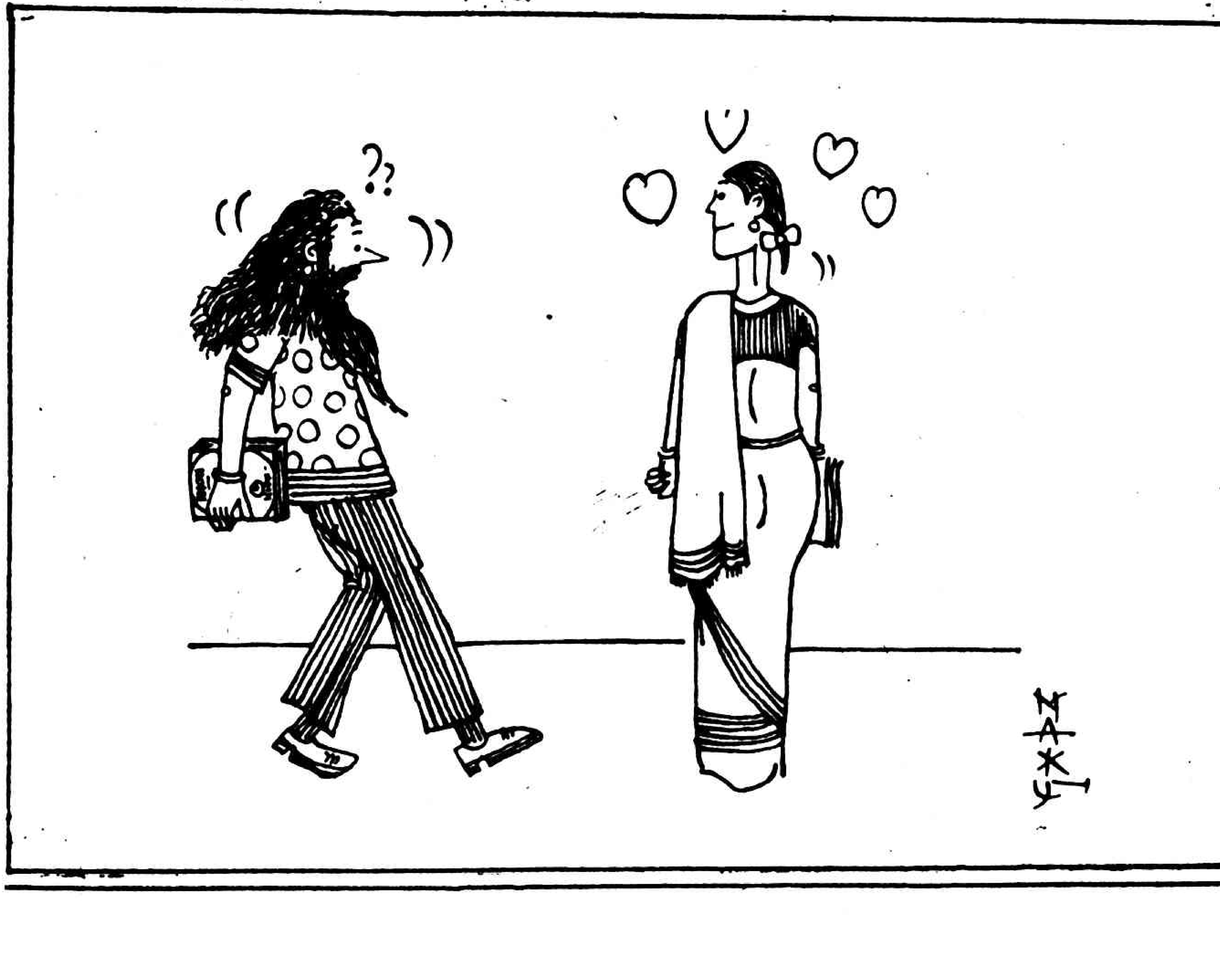

మగవారెవ్వరైన వచ్చిన లోనింటి నుండి వెలుపలికి ఆడువారు రాకూడదను నియమము వారింట లేదు.

మన సమాజములో మార్పు మూడు రకములు. కొన్ని సంవత్సరములుగా వచ్చుచున్న ఆచార వ్యవహారములను పట్టుకొని యుండెడి వారు కొందరు. అట్టి ఆచారములలో అర్థము లేదని కొత్త మార్గములలో పోయెడివారు కొందరు. మరికొందరుందురు. వారు పూర్తిగా కొత్త మార్గమునపోరు. కాని అటులపోవుట తప్పుగా భావించరు.

రామచంద్రుని కుటుంబము మూడవజాతికి చెందినది. వారు పూర్తిగా మారలేదు. కాని మారుట తప్పుగా భావించరు. నేడు మనలో నిట్టివారి సంఖ్యయే అధికము.

రంగనాధము స్నేహితులతో విశాలాక్షి చనువుగా నుండును. వారందరిలోను ఆమెకు విశ్వనాధముతోటి చనువెక్కువ.

విశ్వనాధము రంగనాధము కన్న ఆరేళ్ళు పెద్ద. అతడు రంగనాధము చదువుచున్న కళాశాలలో ఆంగ్లోపన్యాసకుడు. వారిరువురి నడుమ గురు శిష్య సంబంధమెక్కువ. స్నేహితుని ఇంటికి తరచు వచ్చెడువాడు విశ్వనాధము.

కాని కొన్నాళ్ళకు ఆ వచ్చుట రంగనాధము కొరకు కాక, విశాలాక్షి కొరకే ననిపించుట మొదలిడెను.

మొదటి దినములలో రంగనాధమింట లేడన్న వెంటనే వెడలిపోయెడివాడు. తరువాత

కొన్నాళ్ళు రంగనాధమింట లేడన్న విశాలాక్షి యున్నదా యని యడిగెడువాడు. మరి కొన్నాళ్ళకు విశాలాక్షి యున్నదా యన్న ప్రశ్నతో వచ్చుచుండెను.

ఉపన్యాసకుడగుట చేతనేమో విశ్వనాధము గంటల. తరబడి మాటలాడగలడు. ఆ మాటలాడుట నందొక నేర్పున్నది. వినువారికి విన్నంత సేపు కాలగమనము తెలియదు. ఒక గంట గడచును. ఇంతలో ఒక గంట గడిచెనా అని అనిపించును. గంట అనినెంత? అరువది నిమి షములు.

అరువది నిమిషములుపైన మనలని మనము మరచునటుల మాటాడుట యన్నమాటలా? అటుల మాటాడుట ఒక కళ. ఈ కళ యందు విశ్వనాధము నిష్ణాతుడు.

ఏ కళయైనను కానిమ్ము; కళాకారుడెంత గొప్పవాడైనను కానిమ్ము. ఆ కళను అనుభవించెడువాడు రసజ్ఞుడయిన కానికళ రాణింపదు. విశ్వనాధము మాటాడుదానిని విశాలాక్షి అర్థము చేసుకొనగలదు. ఆనందించగలదు.

వారెన్నో విషయముల గురించి ప్రసంగింతురు-చూచిన చలనచిత్రముల గురించి, చది విన పుస్తకముల గురించి వివిధ భాషలలోని మంచి గ్రంథములను గురించి విశ్వనాధము వివరించును. విశాలాక్షి చెప్పును. విశ్వనాధము వినును.

అటుల మాటలాడుటలో వివాహముగురించి ప్రసంగము వచ్చును. విశ్వనాధము విశాలాక్షిని తనను పెళ్ళాడుదువా అని అడుగును. ఆమె సమాధానమీయదు.

అటుల సమాధానమీయకుండుటలో విశ్వనాధమున కభ్యంతరము లేదని అతడు నిశ్చయించుకొనెను. కొన్నాళ్ళ తరువాత తన కామె అర్థాంగి కాగలదని అతడనుకొన మొదలిడెను.

విశాలాక్షి విశ్వనాధము యెడ చూపెడు చనువును వదినె చూచెను. చూడకుండుట కామె గుడ్డిదా? విశాలాక్షి నలుగురకు తెలియనటులగనే ప్రవర్తించును. వారిరువురు గంటల తరబడి మాట్లాడుదురు.

విశ్వనాధము గుణవంతుడు. మంచి యుద్యోగము నందున్నాడు. చూచుటకు పెద్ద అందగాడు కాకున్నను కురూపి కాడు. మగవాని అందమునకేమున్నది? అన్నా వదినెలిద్దరు, వారిద్దరి వివాహ వార్తకై ఎదురు చూచుచుండిరి.

ఆ సమయమున ఒక ఘోరము జరిగెను. విశాలాక్షి చనిపోవ ప్రయత్నించెను.

నీవేసిన బాటలోనే

ఇట నీవేసిన బీజం
  పెరిగి పెరిగి నభమంతై
క్షేత్రమంతా తన
యవకాశల నవపేశల
సుమగీతావరణమే అయి—
నీ తలపోతల మయమై—
అరుణారుణ పంకంలో—
వికసించిన కలువపూలు
ఎడద విప్పి విప్లవగానం చేస్తున్నాయి.
ధరిత్రి నిండా నిన్నటిదాకా
ప్రతిధ్వనించిన వ్యధార్త జీవుల
క్షుదార్త నాదాలు—
శ్రమైక జీవన సౌందర్యంలో లయమై—
శృతి చేసిన నవజీవన గీతాలు
మానవ జీవిత గమనంలో
జయజయధ్వానాలై—
భయోద్విగ్న హృదయాలకు
ఆసటగా బాసటగా—
క్రూర ఘోర రక్కసులకు
గుండెల్లో బాకులుగా—
రక్తపిపాసా, దోపిడి ధ్యాసా—
ఇలాతలంలో నిర్మూలించగ—
విరామమెరుగని విప్లవభేరి
నినాదాలతో - అలసటతో
నిదురించిన - అలవిమాలి
విరసించిన - జనావళికి
పొలికేకై - మరో ప్రపంచపు—
కవాటాలు తెరిచేదాకా—
అవిశ్రాంత పోరాటం—
అద్భుతంగా అనంతంగా—
ఇట నీవేసిన బీజం
విస్తరించి విస్తరించి—
నభందాకా నభందాకా!

—వాణీ రంగారావ్

ఒకనాడు ఆమె వర్షములో తడిసివచ్చెను. వచ్చి ఏమియు మాటలాడక, భోజనము చేయక కూర్చుండెను. రాత్రి ఎందుకో మెలుకువ వచ్చిన జానకికి చీరను తాడుగా కంఠమునకు తగిలించుకొనుచున్న విశాలాక్షి కనిపించెను. ఆమె నా ప్రయత్నము నుండి విరమింపచేసి జరిగినది తెలుసుకొనిరి.

వర్షమున నిలుచుండిన విశాలాక్షి ఇంటికి చేరుటకై వేరొక వ్యక్తి కారునెక్కెను. ఆ వ్యక్తి వర్షములో కారునొక చోటికి తీసుకుపోయి, బలాత్కరించి ఆమెను చెరచెను. ఆమెనింటి దగ్గర దింపి, పోలీసులకీ విషయము చెప్పిన నీకే నష్టమని చెప్పిపోయెను.

అన్నా వదినెలు కూడా ఈ విషయమందరికి తెలిసిన విశాలాక్షి వివాహమగుట కష్టమగునని భయపడిరి.

విచారముతో విశాలాక్షి తన గదిలోను, ఒకరితో నొకరు మాట్లాడుకొనకుండ తక్కిన ముగ్గురు హోలులోను కూర్చుండగ విశ్వనాధము వచ్చెను. ఇంటనందరూ అంత విచారముగా నుండుటకు కారణమడిగెను. వారేదియో చెప్పి అతనిని పంపించ ప్రయత్నించిరి. కాని అతడు తరచి తరచి అడిగి అసలు విషయమును గ్రహించెను. వెంటనే విశాలాక్షి గదిలోనకు పోయెను.

"విశాలాక్షీ!" విశ్వనాధము పిలిచెను.

"ఆ పేరుతో నన్ను పిలిచి ఆ పేరునపవిత్రము చేయకుండుడు. అది హిందువులకందరకు తల్లియగు కాశీ విశాలాక్షి పేరు-నాకెట్లు వచ్చినదో?" విశాలాక్షి కంట నీటితో, కంఠమున బాధతో అనెను.

"నీవు చాల బాధపడుచున్నట్లున్నావు. అంత బాధపడవలసినదేమియు జరగలేదు".

"ఒక స్త్రీకి శీలమెంతో ముఖ్యము. నేను దానిని కోల్పోయితిని."

"ఏమి కోల్పోయితివి?"

"శీలమును."

"శీలమా? అదియేమి?"

విశాలాక్షి అతనిని నివ్వెరపడి చూచినది.

"నీ ధనము పోయినదా? నగలు పోయినవా?"

"వాటికన్న ముఖ్యమయినది పోయినది."

"అని నీవు భ్రమపడుచుంటివి. అసలు పోయినదేమియులేదు."

"మీరు నన్నోదార్చుటకిట్లు మాట్లాడుచుండిరి. మీకు తెలియదా నాకు మానమెంత ప్రాణమో."

"విశాలాక్షి-నిన్నా పేరుతోనే పిలిచెదను. నాతో ఈ విషయము మున్నెన్నడు ప్రసంగించలేదు. దానికి అవకాశము రాలేదు. ఈ సమయము ప్రసంగములకు అనువైనది కాదు. కాని అవసరమట్లు చేయుచున్నది."

"కూర్చుండుడు."

విశ్వనాధము విశాలాక్షి పక్కన మంచముపైన కూర్చుండెను. కూర్చుని ఇట్లనెను:

"స్త్రీపురుషుల నడుమ శృంగార భావము తప్పక యుండును. అది జంతువులన్నింటియందు ఉన్నది. అసలీ శృంగార భావము లేకున్న సృష్టి జరగదు. ఇది ఈ సృష్టికి అవసరమయిన ప్రక్రియ. దానిని మనము కాదనరాదు.

వచ్చి శృంగార భావముకాక తక్కిన భావములు మనిషికి అవసరమయ్యెను. మనిషి ఆహారముకొరకు వేటమాని, ఆహారోత్పత్తి చేయుట

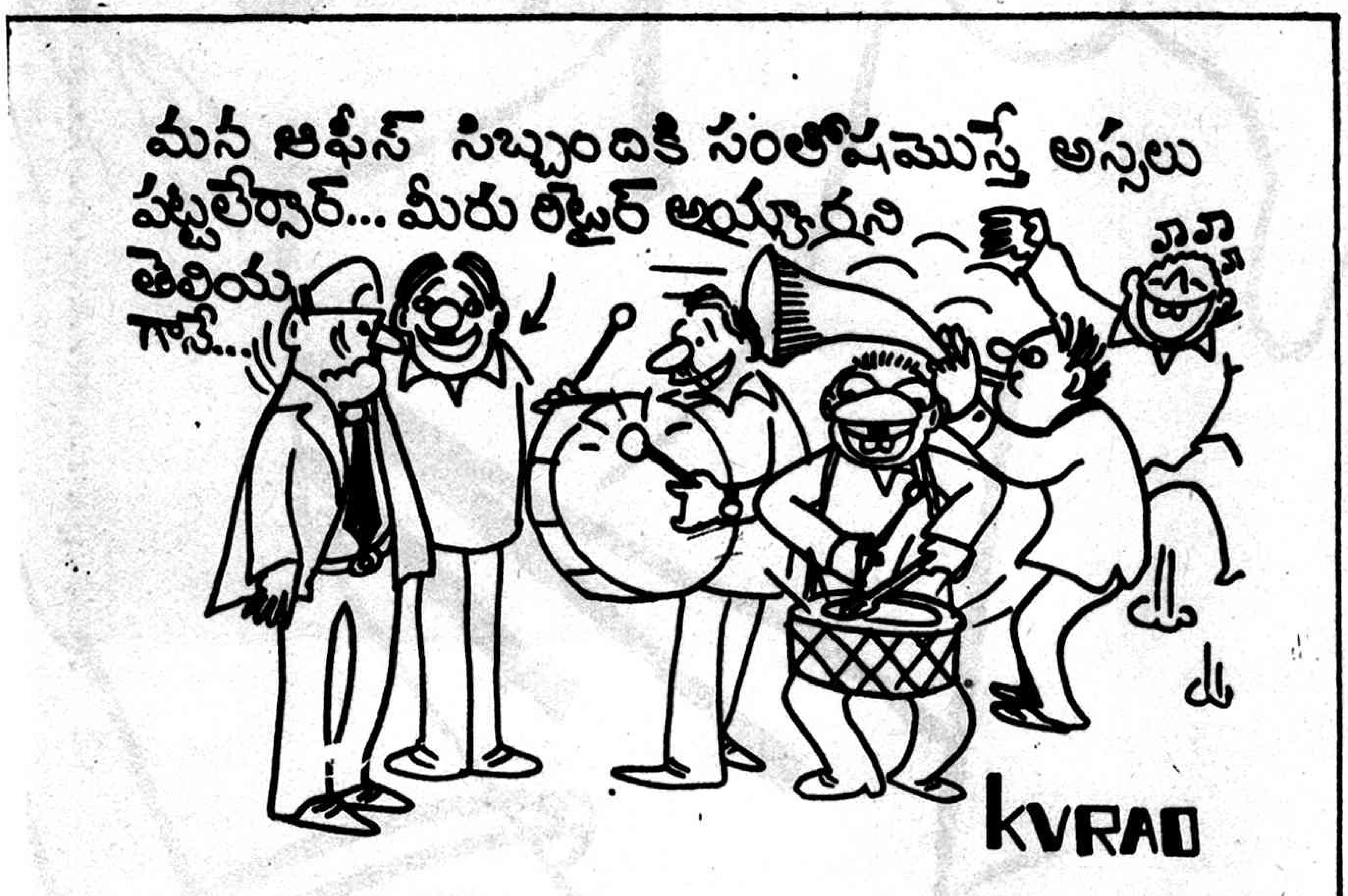

మొదలిడిన తర్వాత ఆస్తి వ్యవహారములు వచ్చినవి.

సమష్టి ఆస్తికాక వ్యక్తుల ఆస్తి వచ్చేను. మాతృస్వామ్య వ్యవస్థతో మొదలయి నెమ్మదిగా పితృస్వామ్య వ్యవస్థ వచ్చెను.

తండ్రి నుండి కొడుకునకు ఆస్తి రాసాగెను. తన ఆస్తి "తన" కొడుకునకే చెందవలయునన్న తండ్రి కోరిక కారణమున భార్యకి ఎన్నో కట్టుబాట్లు వచ్చెను. ఆ కుటుంబ వ్యవస్థ పటిష్ట పరచుటకే స్త్రీకి శీలమను ఆభరణమో తొడగబడెను.

ఈ వ్యవస్థ మంచిది. ఉపయోగకరమైనది. శీలమనునది ఈవ్యవస్థకొరకే కాని, స్త్రీ కొరకు కాదు. వ్యవస్థకొరకే దానినొక పవిత్రమైన దానిని చేసి, అది పోగొట్టుకున్నదని ఒక స్త్రీని అధోగతిపాలు చేయుచున్నారు. ఇందేమి నీతియున్నది?"

"ఏస్త్రీ ఏ పురుషునితోనైన కలసి ఉండవచ్చునందురా?" విశాలాక్షి కంఠమున కంపనము ధ్వనించెను.

విశ్వనాథము నవ్వెను. "నేనటుల అనను. అది తప్పని నాభావము కాదు. కాని అది మన ప్రస్తుత సమాజ పరిస్థితులకు సరికాదు. అవసరములనుబట్టి ఆచారములు మారును. మన ప్రస్తుత సమాజమునందీ వ్యవస్థ ఉన్నది. ఇందు స్త్రీ పురుష స్వేచ్ఛా శృంగారము నిషిద్ధము. దానిని నేనంగీకరింతును. నేను చెప్పునది వేరు. ఒక స్త్రీని వేరొక పురుషుడు బలాత్కారముగా అనుభవించినంత మాత్రమున ఆ స్త్రీ పోగొట్టుకున్నదేమియు లేదనియే."

"మీరు చెప్పునది నాకర్థము కాలేదు."

"ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుని ప్రేమించినదనుకొనుము. ఆమెను ఆమె తండ్రి ఏదో కారణమున మరొక పురుషునకిచ్చి పెండ్లి చేసెననుకొనుము. వారిరువురి సంసారము సాగుచున్నది. ఆమెకా సంసారము చేయుట కొంచెమైనను ఇష్టము లేదు. ఆమె పోగొట్టుకున్నదేమి?"

"సుఖము, సంతోషము, ఆనందము."

"శీలము పోయినదా?"

"శీలమెట్లు పోవును? ఆమె తన మగనితో కాపురము చేయుచున్నది."

"వాడెట్లు మగడైనాడు? బలాత్కారననేమి? ఇష్టము లేకుండా నిన్నొకడనుభవించుటయే గా? మరి తనకిష్టములేని మగనితో సంసారమేమి? తనకిష్టమయిన మగడే కానిమ్ము. తన

బావున్నారా! శ్రీ శ్రీ గారూ!

బావున్నారా శ్రీ శ్రీగారూ!
మీరు మమ్మొదిలి రెండేళ్ళయినా
మేము మిమ్మొదిలి రెండు క్షణాలు కూడా
కాలేదు
అప్పుడే మొత్తానికి సాధించాము మేము
మీరు కలలు గన్న మరో ప్రపంచము
ఎందుకు కలగానే మిగిలి పోయిందని
మేమంతా ఇక్కడ రిసెర్చి చేస్తున్నాము
ఇరవయ్యో శతాబ్దం చివరకల్లా
మనిషి మృత్యువుని జయిస్తాడని అన్నారే
అటువంటి వాడెవడయినా కనిపిస్తే
మీ దగ్గరకి పంపేద్దామని మాస్టార్ ప్లాన్స్
వేస్తున్నాము
కమ్యూనిజమన్నోన్ని కత్తితో పొడిచి
సమసమాజమన్నోన్ని సమాధి చేసి
ఉన్నోన్ని ఊరేగిస్తున్నాము
లేనోడి శవాల పల్లకి మీద
పొలిటిష్ని పొలకుష్ని విడదీసే
వాణ్ణే సలహాదారుగా వేసుకున్న
మేమిలా ఉన్నాము, మీరూ
బావున్నారా శ్రీ శ్రీగారూ!

—సి. హెచ్. సుధాకర్

కిష్టముకాని సమయమున మగని అవసరమునకై తననర్పించుకొనుటయేమో."

విశాలాక్షి మాట్లాడలేదు.

"మరొక విషయమునర్ధము చేసుకొనకుండ నమ్ముచుండిరి. బలాత్కారము చేదుదని కాదని నేనను. కాని దానివలన మీరేదియో పోయినదని బాధపడుటకర్దము లేదు. దానిని దాచియుండుటకూడా మంచిపనికాదు.

"నలుగురికి తెలిసిన నవ్వులపాలగుదుము కదా?"

"మీయన్న నెవ్వరైనా దారిలో కొట్టిన పోలీసులకు తెలుపక మీరూరుకుందురా? మీయింట దొంగలుపడి దోచుకున్న మీ ప్రవర్తన ఇట్లుండునా? వాడెవ్వడో నిన్ను బలాత్కరించెను. నలుగురికి తెలిసిన నవ్వేదరా? ఎవరిని చూసి-నిన్నుచూసా? అటుల నవ్విన వారితో నీకు పనియేమి? వారు నిన్ను చూసి నవ్వుటకాదు, వారినిచూసి అసహ్యించుకొనవలెను."

"సంఘము మీరనుకున్నంత మారలేదు- ప్రగతి సాధించలేదు.

"సంఘమేది ప్రగతి సాధించుటకు. సాధించునది మనము. మనమటుల కూర్చున్నంత కాలమిది ఇటుల సాగుచునే యుండును. కాళ్ళకి ఎత్తుమడమల చెప్పులు, పెదవులకు ఎర్రని రంగులు ప్రగతి కాదు. ప్రగతి ఆలోచనలో రావలెను, ఆచరణలో రావలెను. నువ్వు భయపడి వానిని బయటపెట్టకున్న వాడు మరి కొందరినిటులనే చేయును. వానిని చూచిన మరి కొందరికి విచ్చలవిడితనము వచ్చును. అది నీకిష్టముకాబోలు."

"కాదు." విశాలాక్షి అనెను.

"అటులయిన వానిని వదిలేసి నీ జీవితమున ఒక చెడ్డపని చేయకుము."

"నా జీవితమునకు కూడ అర్థమున్నదా?"

"నీ జీవితమునకేమయినది. నిన్నకీ, నేటికీ ఏమియు జరగలేదే. నీవు బస్సునుండి పడిన నీకు గాయమగును. నీ బ్రతుకున కర్ధము పోవునా? వాని వివరములనిమ్ము. నేను పోలీసులకు చెప్పె దను."

"ఈ విషయము నలుగురకు తెలిసిన ఎవ్వరును నన్ను వివాహమాడరని వదినె భయము."

"నిన్నెవడు వివాహమాడవలెను?"

"నన్నెవరు ఆడుదురు?"

"నేనెన్నియోసార్లు నిన్నడిగితిని-నన్ను వివాహ. మాడెదవా అని. మరల అదే ప్రశ్న అడుగుచున్నాను. నీవు ఆడెదననువరకు నేనడుగుచుందును." విశ్వనాథము లేవబోయెను.

విశాలాక్షి అతని చేతులను తన చేతుల్లోనికి తీసుకొని కళ్ళకద్దుకొనెను.

(కథలు, నవలలు రాయడానికి ఒక చక్కని వాడుక భాషవంటి గ్రాంధిక భాషను తీర్చి దిద్దుకున్నారు విశ్వనాథ. ఆశైలిని ఈ కథకోసం వాడుకున్నాను. బాగుంటే ఆశీర్వదించమనీ, బాగుండకపోతే క్షమించమని ఆయన్ని(ఎక్కడున్నా) అర్థిస్తూ—

ఈ కథ చదివి, బలాత్కరించబడిన స్త్రీ ఎవరో ఒకరైనా తన జీవితం నాశనమయిందనుకోకుండా జీవిస్తే, ఈ కథకి ఫలితముందని భావిస్తూ—

— రచయిత